

EERSTE GROTE FESTIVAL IN RAJNEESHPURAM

Terwijl ik met twee sannyasins in Rajneeshpuram rondreed in de witte pick-up truck 'White Trash' om goederen te vervoeren en vuilnis af te voeren, zag ik hoe de vele kampementen met slaap- en eettentent groeide en de enorme prefab meditatie hal zijn voltooiing naderde. Vele duizenden sannyasins vanuit de hele wereld werden verwacht. Een week voor het begin van het festival kwam de internationale stroom sannyasins op gang. In de avonden werden, in een kantine voor de werkers, beelden vertoond van diverse TV journaals. Het was indrukwekkend. Complete chartervliegtuigen met honderden sannyasins uit de hele wereld kwamen achter elkaar aan. Zwermen rode mensen overspoelden de luchthavens en reisden naar Portland. Achteraf kan ik me voorstellen dat bij sommige autoriteiten de schrik om het hart sloeg. Zeker de conservatieve christelijke harten kregen bijna infarcten. Wie waren die mensen in het rood die vanuit de hele wereld naar een Indiase meester kwamen? Wat wilden ze? Was het misschien een sekte? Waren ze gevaarlijk? Rajneeshpuram stond voor heel Amerika meteen op de kaart. Omdat veel van Osho's uitspraken als controversieel werden ervaren in de V.S., had hij besloten om voorlopig in stilte te blijven.

De eerste *darshan* met Osho, die stil in zijn stoel op het podium zat, bestond dan ook uit muziek, voorlezen van oude, wijze teksten en stille meditaties. Het was enorm krachtig om met hem, in die kolossale hal met tienduizenden sannyasins, in totale stilte te zitten. Alsof je daar alleen met hem zat. Ik voelde een sterke ontroering om weer met hem samen te zijn.

De *darshans* met de Meester waren alle ochtenden een hoogtepunt. Een tweede hoogtepunt, elke middag, was de 'drive by'. Als een rood lint door het landschap stonden de sannyasins in een vele kilometerslange rij langs de wegen van de Ranch, terwijl Osho stapvoets in een Rolls Royce langs reed.

Soms, als je op dat moment met een groepje een liedje zong of muziek maakte, stopte hij de auto om te luisteren. Het was de enige gelegenheid om hem van heel nabij in de ogen te kunnen kijken. Bij velen stroomden daarbij de tranen van liefde voor de meester over de wangen. Naarmate de dagen verstreken werden langs de lijn steeds meer liedjes gezongen en duurde de 'drive by' steeds langer. Maar we vonden het niet erg om daarvoor uren in de hete zon te staan met onze rode hoeden en waterflessen.

Er was weinig privacy in de tienpersoonstenten, maar de talloze stelletjes die zich tijdens het festival vormden trokken zich daar weinig van aan. De meester had verklaard dat er niets mis was met seks en zei dat het goed was om alle soorten koekjes te proeven tot je wist wat je favoriete smaak was en daar kon je voor kiezen en bij blijven. In alle tenten werd druk geproefd. Vooral rond middernacht hoorde je in de tenten gekreun en gehijg en zag je bewegende silhouetten tegen het tentdoek: de Kama Soetra als een schimmenspel.

Ik herinner me dat, tijdens de pauze na het middagmaal, een stel niet meer van elkaar kon afblijven. Ze doken de tent in en niet lang daarna hoorden we de gillets van het meisje. Deze werden steeds schriller en ritmischer. Wij die buiten stonden begonnen luid mee te hijgen. Uit tientallen kelen en in een steeds sneller ritme werd het meisje begeleid totdat ze tot een hoog gillend orgasme kwam. We gaven een luid applaus en iedereen lachte. Tot mijn verbazing stak het meisje haar rood aangelopen gezicht door de tentopening en bedankte voor de begeleiding en het meeleven. Waarna er nog meer werd gelachen.

Uit het boek: 'Onderweg... Avonturen en inzichten van een wereldreiziger.'
Door: Sanatan de Jongh Swemer.